

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de către Rydzeuskaya Ala,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Rydzeuskaya Ala împotriva Inspectoratului General pentru Migrație a MAI, terț Serviciul de Informații și Securitate, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva hotărârii din 12 martie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-269/25
PIGD 2-24039244-01-3ra-23052025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurenței cu decizia primei instanțe nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, jud. I. Barbacaru
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Sîrbu, A. Bostan, A. Cașcaval

04 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de către Rydzeuskaya Ala,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, Președinte,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, judecători,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 09 aprilie 2024, Rydzeuskaya Ala, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 635/24/DAA din 11 martie 2024.

2. În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, a depus o cerere la Direcția azil și integrare pentru acordarea unei forme de protecție în Republica Moldova, motivul esențial fiind faptul că, este cetățeană a statului Belarus, iar în rezultatul alegerilor prezidențiale, aceasta a fost persecutată de autorități, deoarece este susținătoarea și simpatizanta opoziției.

3. Prin decizia nr. 635/24/DAA din 11 martie 2024 pe care o consideră nefondată și neîntemeiată, cu o analiză superficială asupra tuturor detaliilor invocate cererea a fost respinsă.

4. Reclamanta a susținut situația relatată anterior și anume faptul că, aceasta și soțul său sunt cetățeni al statului Belarus, au făcut parte din grupul de simpatizanți/susținători ai opoziției, iar în rezultatul alegerilor din anul 2020, soțul reclamantei a fost abordat de autorități pentru a da declarații în defavoarea candidatului opoziției, acesta însă, a refuzat categoric să conlucreze cu autoritățile. Astfel, din dorința de a nu depune careva mărturii false, care erau generate de constrângere emoțională, cu amenințări la adresa sa și a familiei sale, a decis să plece din țara de origine spre Ucraina.

5. La 24 februarie 2022, pe teritoriul Ucrainei a început un conflict armat cu forțele militare rusești, care a pus în pericol viața civililor din zonă, distrugerea infrastructurii etc., iar Ucraina a decretat legea marțială și a ordonat o mobilizare generală pentru înrolarea tuturor bărbaților apti de luptă. Din aceste considerente, soțul reclamantei a întreprins toate măsurile posibile ca să ducă familia sa într-un loc sigur, pentru a le asigura integritatea vieții.

6. În context, reclamanta a menționat că, în cererea depusă la Direcția azil și apatridie, cât și la interviu, a comunicat expres motivele solicitării cererii de azil, făcând referire la asigurarea securității familiei, de care Direcția nu a ținut cont, or, în actul contestat fiind enumerate exhaustiv și teoretic elementele definiției de refugiat, elementele temerii bine-întemeiate de a fi persecutat stabilirea credibilității declarației solicitantului, enumerând elementele subiective și obiective, la care fac referire că trebuie analizat în contextul unor situații concrete.

7. Rydzeuskaya Ala a mai remarcat că, în actul contestat, Direcția în abstract a făcut trimitere la unele portaluri/site-uri de știri etc., dar fără a reține cele indicate

de reclamantă, or, solicitarea de a i se acorda o formă de protecție nu trebuie tratată doar la nivel teoretic, nu trebuie tratată la nivel politic sau alte aspecte care îngădesc dreptul acestuia la asigurarea securității și integrității acestuia.

8. De altfel, reclamanta a susținut că, Direcția a accentuat câteva momente concrete și individuale:

- Soțul reclamantei, Khersonski Viachaslau, cetățean al statului Belarus, a plecat din țara de origine din cauza persecuțiilor asupra simpatizanților/susținătorilor opoziției, fiind amenințat că-i va fi preluată activitatea pe care o desfășura, iar în caz de nesupunere v-a avea și conflicte cu legea;
- Soțul reclamantei, Khersonski Viachaslau a participat la mitingurile organizate de mișcarea „ВЯЧА”, în urma cărora au fost efectuate rețineri și arestări, fapt ce a vizat și securitatea acestuia.

9. Cu referire la mișcarea „ВЯЧА”, reclamanta a menționat că, în acest sens a fost consultată informația din țara de origine care a fost publicată la canalele/portalele de știri: - <https://spring96.org/ru/news/112580>: „Noi fapte de persecuție politică a belarușilor - detențiile, perchezițiile, torturile în centrele de detenție continuă în Belarus, se exercită presiuni asupra prizonierilor politici, iar produsele presei independente sunt recunoscute materiale extremiste. Au loc represii împotriva cetățenilor care își exprimă activ poziția civilă - informațiile sunt actualizate în mod constant”; - <https://spring96.org/ru/news/112560>: „Centrul pentru Drepturile Omului „VIASNA” recunoscut ca „formație extremistă”.

10. Astfel, Rydzeuskaya Ala a afirmat că întrunește în totalitate statutul de refugiat, deoarece este cetățeană a statului Belarus, unde în plină desfășurare sunt acțiuni de persecuție a persoanelor care nu împărtășesc ideologiile actualei puteri, un stat cu regim totalitar, respectiv există pericolul eminent de a fi persecutat pe motive că este simpatizantul și susținătorul opoziției.

11. Însă, Direcția a argumentat soluția sa prin prisma situației la general din Belarus, și nu a făcut nici o referire concretă a situației relatată de către reclamantă, și care este situația reală în regiunea respectivă.

12. În altă ordine de idei, reclamanta a menționat că, Direcția azil și apatridie nu a examinat obiectiv sub toate aspectele circumstanțele cauzei, deoarece motivarea soluției se contrazice cu dispozitivul hotărârii, or, nu este clar ce măsuri au fost întreprinse de către Direcție în vederea verificării celor invocate în decizie.

13. Astfel, Inspectoratul General pentru Migrație nu a investigat sub niciun aspect evenimentele care s-au întâmplat după ce reclamanta a părăsit țara de origine, nici chiar cele care le-a expus ce ține de perioada anterioară sosirii acesteia în Republica Moldova.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

14. Prin hotărârea din 21 octombrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea înaintată de Rydzeuskaya Ala a fost respinsă ca neîntemeiată. (f.d.50,56-59)

15. Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen la 15 noiembrie 2024, de către Rydzeuskaya Ala. (f.d.55, 68-70)

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

16. Curtea de Apel Centru prin decizia din data de 12 martie 2025 a respins apelul declarat de către Rydzeuskaya Ala, a menținut hotărârea din 21 octombrie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 107,108-120)

17. Instanța de apel, reținând prevederile art. 17, alin. (1), art. 19, art. 42, alin. (1), art. 43, alin. (1)-(4), art. 44, art. 45, alin. (1)-(3), art. 48, art. 51, alin. (1)-(7), art. 56, art. 60, alin. (1)-(5), art. 63, alin. (2) lit. a) din Legea privind azilul nr. 270 din 18 decembrie 2008, raportate la a circumstanțele cauzei a concluzionat că cererea de chenare în judecată este neîntemeiată, or, nu se întrunesc temeiurile legale pentru acordarea azilului reclamantei Rydzeuskaya Ala.

18. Cu referire argumentul precum că împreună cu soțul său au făcut parte din grupul de simpatizanți/susținători ai opoziției puterii de stat în Belarus și că a fost persecutată de autorități și, respectiv, supusă amenințărilor în adresa sa, instanța de apel a reținut că, acestea nu pot fi privite prin prisma condițiilor art. 45 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, din motiv că potrivit notei de interviu din 16 ianuarie 2024 Rydzeuskaya Ala a declarat că, nu face parte din careva partid politic, nu a suferit vreo condamnare în țara de origine, nu a fost arestată, reținută sau judecată.

19. De asemenea, instanța de apel a menționat că, în conformitate cu Convenția împotriva torturii și altor pedepse și tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York la 10 decembrie 1984, ratificată de Republica Moldova la data de 31 mai 1998, termenul „tortură“ desemnează orice act prin care se provoacă unei persoane, cu intenție, o durere sau suferințe puternice, de natură fizică sau psihică, în special cu scopul de a obține, de la această persoană sau de la o persoană terță, informații sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terță persoană l-a comis sau este bănuită că l-a comis, de a o intimida sau de a face presiune asupra unei terțe persoane, sau pentru orice alt motiv bazat pe o formă de discriminare, oricare ar fi ea, atunci când o asemenea durere sau suferință sunt provocate de către un agent al autorității publice sau orice altă persoană care acționează cu titlu oficial, sau la instigarea sau cu consimțământul expres sau tacit al unor asemenea persoane.

20. La caz, reieșind din circumstanțele descrise în acțiunea și reiterate în cererea de apel, rezultă că Rydzeuskaya Ala nu a fost supusă unor astfel de tratamente. La fel nu a demonstrat că în caz de reîntoarcere în țara de origine, viața sa se află în pericol, cât și faptul că există un risc real de a fi supusă unor tratamente contrare prevederilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, or persoana care pretinde că va fi supusă unui risc, trebuie să susțină afirmațiile sale cu probe incontestabile și convingătoare.

21. Mai mult ca atât, Curtea de Apel Centru a reținut din declarațiile apelantei, că, solicitanta ar fi plecat din țara de origine din motivul că soțul ei a început să întâmpine dificultăți cu organele statului Belarus, care la rândul său i-ar fi creat condiții defavorabile desfășurării afacerilor.

22. Pe lângă faptul că Rydzeuskaya Ala nu a probat faptul că soțul ei ar fi participat la careva reuniuni, mitinguri, adunări în masă în care și-ar fi expus poziția

civică, politică, social-economică care ar fi atras atenția societății iar ca rezultat a fost supus unui tratament neechitabil din partea autorităților statului, instanța de apel a mai evidențiat că aceasta nu a individualizat nicio acțiune care ar fi îndreptată asupra sa, ce ar prezenta un pericol pentru viața personală, or, afirmațiile că ea va fi supusă persecuțiilor în țara de origine, sunt premature în speța dată, deoarece, în urma examinării notei de interviu, s-a constatat faptul că Rydzeuskaya Ala nu face parte dintr-un partid politic, nu a suferit vreo condamnare în țara de origine, nu a fost arestată, reținută sau judecată.

23. În opinia instanței de apel, situația dată poate fi privită prin prisma pct. 62 a Manualului referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolul din 1967 privind statutul refugiaților, or, persoana care, din motive diferite de cele conținute în definiția refugiatului, își părăsește voluntar țara în vederea stabilirii sale în altă parte, este considerat un emigrant economic, dar nu un refugiat. El se poate deplasa din dorința de schimbare sau de aventură, din motive familiale sau din alte motive de natură personală.

24. De asemenea, instanța de apel a menționat că, potrivit pct. 80 din Manualul referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolului din 1967 privind statutul refugiaților, a avea opinii politice diferite de cele ale guvernului nu înseamnă în sine, un motiv pentru a cere statutul de refugiat, ci solicitantul trebuie să demonstreze că se teme de persecuție datorită acestor opinii. Aceasta presupune că solicitantul are opinii netolerate de autorități, opinii ce sunt critice la adresa politicii sau a metodelor utilizate. Se presupune, de asemenea, faptul că astfel de opinii au ajuns la cunoștința autorităților sau îi sunt atribuite de către acestea solicitantului.

25. La fel, pct. 83 din același Manual, statuează că, solicitantul care afirmă că se teme de persecuție din cauza opiniei politice trebuie să demonstreze că autoritățile din țara sa de origine îi cunoșteau opiniile înainte de părăsirea țării. El ar fi putut să-și ascundă opiniile politice și să nu fi suferit niciodată vreo discriminare sau persecuție. Totuși, simplul fapt de a refuza să se pună sub protecția guvernului său, ori refuzul de a se întoarce, pot dezvălui adevărata stare de spirit a solicitantului și pot conduce la temerea de persecuție. În astfel de circumstanțe, pentru a aprecia temeinicia temerii de persecuție trebuie să se examineze consecințele pe care solicitantul le-ar înfrunta dacă s-ar întoarce în țara sa.

26. Nici în prima instanță și nici în instanța de apel, Rydzeuskaya Ala nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente că, odată revenind în țara sa de origine, ar putea fi supus persecuțiilor sau altor vătămări grave, bazate pe faptul dezacordului său cu politica abordată de Republica Belarus.

27. La fel, nu s-au constatat temeri bine întemeiate și justificate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, or, cele invocate de către solicitantul de azil, nu constituie acte de persecuție așa cum este reglementată în legislația națională, fapt ce duce la neimpunerea examinării a elementului obiectiv.

28. Instanța de apel a subliniat că, pentru admiterea cererii de azil, este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție, la fel, trebuie stabilită o legătură cauzală

între actele de persecuție la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat.

29. Deci, în lipsa unor probe care să demonstreze altfel, este relevant faptul că, autoritățile naționale din țara de origine a lui Rydzeuskaya Ala, nu au întreprins măsuri împotriva acesteia, ce ar pune în pericol viața și integritatea sa.

30. Instanța de apel a reiterat că, în cadrul procedurii administrative, Rydzeuskaya Ala nu a putut demonstra faptul că ar fi fost supusă condamnărilor în țara sa de origine, precum și că în privința sa ar fi fost aplicate careva acte de persecuție, în sensul art. 17 din Legea privind azilul în Republica Moldova, care ar fi fost suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sunt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura prevăzută, după cum ar fi: acte de violență fizică și psihică, inclusiv a celor de violență sexuală, măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sunt discriminatorii sau care sunt aplicate într-o manieră discriminatorie, acușări sau pedepsei discriminatorii sau disproporționați, acușări sau pedepsi ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvârșirea de infracțiuni sau de acte care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la art. 17 al Legii specificate supra, abuzuri și acte discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor.

31. În detrimentul obligațiilor sale procedurale, solicitantul de azil nu a putut demonstra de către cine anume este/poate fi intimidat în țara de origine, or, aspectele expuse atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel, poartă un caracter de ordin general.

32. Suplimentar, reieșind din probele administrate instanța de apel a reținut că, prin scrisoarea Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, nr. 5/4-2040 din 14 februarie 2023 a fost solicitată informația cu privire la cetățeană Republicii Belarus - Rydzeuskaya Ala. În cadrul verificărilor, s-a constatat că Rydzeuskaya Ala, potrivit datelor OIPC Interpol, este anunțată în căutare de către autoritățile Belaruse pentru tentativă de comiterea infracțiunii de „Escrocherie”, de un grup criminal organizat în proporții deosebit de mari (fapta a fost comisă în perioada 2019-2020), iar în acest sens, în privința lui Rydzeuskaya Ala a fost emis un mandat de arestare de către autoritățile Belaruse (la data de 04 august 2021).

33. Astfel, prin prisma prevederilor pct. 56 din Manualul referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolul din 1967 privind statutul refugiaților, este important de a efectua o distincție clară între persecuție și pedeapsa prevăzută pentru o infracțiune de drept comun, or, refugiatul este o victimă - sau potențială victimă a in justiției și nu o persoană ce fuge de justiție, se află în procedura de extrădare în vederea tragerii la răspundere penală pentru comiterea infracțiunii de fraudă prin corespondență, iar persoanele ce fug pentru a scăpa de urmăriri sau pedepse pentru astfel de infracțiuni, în mod normal nu sunt refugiați.

34. Respectiv, cu referire la prevederile art. 63 alin. (1) lit. d) din Legea privind azilul în Republica Moldova, instanța de apel a considerat abstracte argumentele apelantei cu referire la temeiurile pentru care a plecat din țara sa de origine și, respectiv, a depus cererea de azil, or, în lumina celor descrise supra, această cerere este considerată abuzivă, numai pentru a amâna sau a împiedica executarea ordinilor autorităților statului de origine.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎMPOTRIVA DECIZIEI INSTANȚEI DE APEL

35. La 12 mai 2025 Rydzeuskaya Ala a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei contestate cu emiterea unei noi hotărâri privind anularea deciziei nr. 635/24/DAA din 11 martie 2024. (f.d. 124-128)

36. În motivarea recursului Rydzeuskaya Ala a reiterat circumstanțele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, menționând dezacordul cu decizia contestată, considerând-o neîntemeiată, cu o analiză superficială asupra tuturor detaliilor invocate de aceasta.

37. Rydzeuskaya Ala a susținut că Direcția azil și apatridie a motivat exhaustiv și teoretic decizia de refuz și anume elementele definiției de refugiat, elementele temerii bine-întemeiate de a fi persecutat, stabilirea credibilității declarației solicitantului, enumerând elementele subiectiv și obiective la care face referire că trebuie analizat în contextul unei situații concrete. La fel și faptul că întrunește în totalitate statutul de refugiat, or, este cetățean al statului Belarus, unde în plină desfășurare sunt acțiuni de persecuție a persoanelor care nu împărtășesc ideologiile actualei puteri, un stat cu regim totalitar, respectiv există pericol emitent de a fi persecutată pe motiv că este simpatizantul și susținătorul opoziției.

POZIȚIA INTIMATULUI

38. La 30 mai 2025 și 16 iunie 2025 Inspectoratul General pentru Migrație a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil și respingerea acestuia, deoarece recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 245¹ din Codul administrativ.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

39. Art. 191 alin. (5) lit. b) din Codul administrativ prevede că:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează: cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

40. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ reglementează următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

41. Art. 245 Codul administrativ stabilește că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

42. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

43. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ reglementează că:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

44. Referitor la termenul de depunere a recursului, completul de judecată constată că decizia motivată a fost comunicată Rydzeuskaya Ala prin intermediul oficiului poștal la 07 aprilie 2025, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

45. Recursul a fost depus la data de 12 mai 2025, prin urmare cu respectarea termenului legal prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

MOTIVAREA INSTANȚEI

46. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele precitate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

47. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al

recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

49. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Rydzeuskaya Ala, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea legii și neaplicarea ei, contrar jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, or, deși recurenta a invocat că decizia este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție nu a indicat cauze relevante speței, în care problema supusă judecării a fost apreciată diferit de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

51. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

52. Astfel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus de Rydzeuskaya Ala conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător.

53. Pe latura procesuală a recursului, completul mai reține că argumentarea recursului se rezumă în esență la reluarea tezelor de fond, fără o individualizare clară a motivelor de admisibilitate prevăzute limitativ de art. 245¹ din Codul

administrativ. Chiar și trecând peste această deficiență și analizând pe fond, criticile se dovedesc nefondate pentru rațiunile expuse.

54. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului societății recurente la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

55. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

56. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO *Golder c. Regatul Unit*, 1975, §38; *Stanev c. Bulgariei [MC]*, 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO *Luordo c. Italiei*, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO *Levages Prestations Services c. Franței*, 1996, §45).

57. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO *Botten c. Norvegiei*, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO *Helmers c. Suediei*, 1991, §31, 36).

58. În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de *Rydzeuskaya Ala*.

59. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de *Rydzeuskaya Ala*.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă